

være gode nok og være berettigede, alle de andre Smaalove, som have været fremme heri Tinget, og hvoraf enkelte ogsaa ere blevne vedtagne, kunne vel have deres Berettigelse, men det er Smaatteret over for disse to Spørgsmaal. Uden at vi komme frem ad den Vej, jeg har nævnt, gaar det danske Landbrug i Hundene. Forholdene ere saadanne, at for hver Dag der gaar, bliver Tilstanden værre og værre. Under de trykkende økonomiske Forhold, hvorunder vi nu leve, er der, for hver Dag der gaar, flere og flere, som maa gaa fra Hus og Gaard. Derfor mener jeg, at Staten bør gøre sit, og særlig over for alle de Institutioner, hvor den har en Smule Haand i Hante med, sørge for at saa Renten ned, naar det kan ske uden Skade for andre Interesser saaledes som i dette Tilfælde. Det forekommer mig heller ikke, at der er god Mening i, naar det er saa trykkende Forhold, Landbruget lever under — hvad jeg mener, man fra alle Sider er enig om — da at søge Nar for Nar at vedblive med at opbygge endnu mere Kapital for Sorø Akademis Vedkommende; man maa jo næsten gaa ud fra, at Landbrugets Trivsel der nede var Regeringen ligegyldig. Hvis man kunde enes om at komme frem ad denne Vej, saa tror jeg, som jeg sagde før, at det var det rette. Jeg tror, at naar Staten gaar i Spidsen, ville de private Institutioner, Banker og Sparekasser saa vel som private Folk tvinges ind paa samme Vej, og derved vilde man opnaa det, som jeg for mit Vedkommende betragter som Nummer 1, en Rentenedlættelse. Jeg vil derfor endnu en Gang indtrængende opfordre den højtærede Minister og det ærede Finansudvalg til at tage Sagen op til fornøjet Overvejelse og sørge for at naa til et Resultat, inden Finansloven kommer til at foreligge til 3dje Behandling. — Medens jeg har Ordet, er der endnu et lille Spørgsmaal, jeg maaste maa knytte et Par Ord til. Jeg har i disse Dage i forskellige Blade set en Befendtgørelse om, at man ønsker at bortforpagte Nordruplund Hovedgaard under Sorø Gods. Jeg har tidligere her i Tinget rejst det Spørgsmaal, om det ikke vilde være hensigtsmæssigt og formaalstjenligt, at man udstykke disse Gaarde eller i alt Fald en Del af dem. Fra Ministerens Side blev der henvist til, at dette skulde blive taget op til Overvejelse, naar Forpagtningskontrakten var udløben — hvis jeg ikke tager fejl, den 1ste April 1897. Nu har den hidtilværende Forpagter altsaa faaet Lov til at hæve Forpagtningskontrakten til 1ste April i Nar, og hvis nu denne Gaard bliver bortforpagtet

igen for et længere Tidsrum, saa er jeg bange for, at man, naar Kravet om at udstykke den eller en Del af den paa ny kommer frem, vil affpise det med, at man igen kommer til at vente en Aarrække, indtil Forpagtningskontrakten er udløben paa ny. Jeg tror, der er nogen Grund baade for den højtærede Minister og det ærede Finansudvalg til at tage denne Sag op til Overvejelse. Vi have i en lang Aarrække set, hvad disse 2 Gaarde i Virkeligheden have indbragt Statskassen; der er jo det ene Aar efter det andet fra Forpagternes Side indkommet Forlangende om Nedsættelse eller Østergivelse af Forpagtningsafgiften og, for saa vidt der blev ydet nogen Forpagtningsafgift, saa om at saa bygget for Pengene. Dette ere vi saa vant til her i Tinget, og enhver ved jo ogsaa, at det reelle Overflud for Statskassen, som disse Gaarde have givet, er meget ringe. Derfor forekommer det mig, at der kunde være god Grund til at tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse nu, da denne Gaard er ledig, om den ikke kunde udstykes, eller i alt Fald om en Del deraf ikke kunde udstykes. For mig personlig staaer det saadan, at det er et Samsundsspørgsmaal af den allerstørste Betydning at skaffe Jord til Smaafolk, og gennem denne Gaard, som altsaa ikke har givet Staten nogen større Indtægt, vil der kunne staves Betingelser for at — jeg vil ikke sige et halvhundredde Familier vilde kunne leve, thi der vilde kunne leve endnu flere, hvis man gik til at udstykke hele Gaarden, der, saa vidt jeg veed, har op imod 70 Tor. Hartorn; men vilde man ikke gaa saa vidt, saa kunde man i alt Fald forsøge at udstykke en Del af den. Jeg skal hensille til den højtærede Minister og til det ærede Finansudvalg at tage denne Sag op og se, om man ikke ved denne Sag kunde komme ind paa det samme Syn, som jeg har paa dette Forhold. For mit Vedkommende tror jeg, at dette store Samsundsspørgsmaals Løsning ikke alene vil blive til Gavn for de paagældende, men at det for Samsundet i dets Helhed vil være et ikke lille Skridt frem.

Sammerich: Ærede Medlemmer ville have bemærket, at et Flertal i Finansudvalget har foreslaaet at udstemme en Bevilgning paa 4,000 Kr. til Støtte for ubemidlede studerende, for at de kunne deltage i Gymnastikundervisning. Den ærede Ordfører fattede sig ganske tort, da han motiverede dette Forslag, og det kan jeg for saa vidt godt forstaa. Dels har Spørgsmaalet været ret stærkt debatteret tidligere her i Salen, og dels er det et saa stort Flertal, der tilraader, at